

Robinia pseudoacacia

- 1) nazwa polska:
- 2) nazwa łacińska:
- 3) nazwa angielska:

Robinia akacja
Robinia pseudoacacia L.
Black locust

fot.: Barbara Tokarska-Guzik

Informacje o gatunku

Naturalnym rejonem występowania robinii akacjaowej jest Ameryka Północna (wschodnia część Stanów Zjednoczonych – centrum głównej części zasięgu w Appalalach, mniejsza, zachodnia część zasięgu w stanach Missouri, Arkansas i Oklahoma). W Polsce gatunek ten jest obecny od początku XIX w., a w leśnictwie wykorzystywany od 1860 r. Robinia szybko stała się jednym z najpopularniejszych gatunków obcego pochodzenia na wiejskich i miejskich terenach zieleni. W XX wieku znalazła zastosowanie w rekultywacji siedlisk przeobrażonych przez przemysł oraz jako gatunek przyczyniający się do wzbogacania gleb w azot. Już w pierwszej połowie XX wieku dostrzeżono utrudnienia, jakie przy odnowieniu lasu stwarza robinia po wyрубie jej drzewostanów. W rezultacie w XXI wieku zrezygnowano z uprawy tego gatunku na terenach leśnych, nawet na gruntach trudnych do zalesienia. Coraz częściej podejmowano też próby jego zwalczania w ramach działań służących ochronie przyrody. Obecnie jest to gatunek szeroko rozprzestrzeniony, zaliczany do grupy taksonów z dużą liczbą stanowisk, z tendencją do dużego wzrostu tej liczby i zajmowania nowych stanowisk. Głównym źródłem inwazji robinii akacjaowej są drzewostany tego gatunku na terenach leśnych oraz zadrzewienia w krajobrazie otwartym, do których gatunek ten został wprowadzony wcześniej przez człowieka. Owoce i nasiona rozprzestrzeniają się na drodze barochorii (opadania pod wpływem siły grawitacji) i anemochorii (wiatrosiewności), rzadziej także hydrochorycznie (wodosiewnie) i endozochorycznie (przez przejście wewnątrz organizmu zwierzęcego). Dyspersja za pośrednictwem naturalnych czynników jest niewielka, przeważnie od kilku do 100 metrów, jeśli nasiona rozsiewane są przez wiatr lub grawitacyjnie. Z punktu widzenia wpływu na środowisko przyrodnicze istotne znaczenie ma silny rozrost systemu korzeniowego i obfite wydawanie odrostów korzeniowych, a niekiedy rozmnażanie wegetatywne za pomocą odrostów, co łącznie decyduje o bardzo silnym potencjalnie konkurencyjnym tego gatunku.

Mapy występowania gatunku:

- [mapa występowania gatunku w środowisku przyrodniczym w Polsce w Geoserwisie GDOŚ](#)
- [mapa zasięgu gatunku w Polsce \(JPG\)](#)
- [mapa występowania gatunku w krajach Europy \(JPG\)](#)

Dodatkowe informacje:

[Karta Informacyjna Gatunku \(PDF\)](#)

[Analiza Stopnia Inwazyjności Gatunku \(PDF\)](#)

[Analiza Stopnia Inwazyjności Gatunku - EN \(PDF\)](#)

Zobacz galerię zdjęć gatunku

[Wróć do listy inwazyjnych gatunków obcych roślin](#)

Fundusze Europejskie
Infrastruktura i Środowisko

Unia Europejska
Fundusz Spójności

